

MEEGEEFVERHAAL 2

Je kunt dit verhaal vinden in de Bijbel in 1 Koningen 17:7-16

Het verhaal over Elia en een weduwe en God die voor hen zorgt

Heb je wel eens de laatste boterham uit de broodzak gegeten? Vast wel. Maar dan wist je dat er de volgende dag gewoon weer een nieuw brood zou zijn! Een jongen uit de Bijbel heeft dat wel eens meegemaakt. Vandaag zal hij zijn laatste boterham krijgen...

Deze jongen, laten we hem Joas noemen, woont samen met zijn moeder in een klein huisje in Zarfath. Joas' vader is gestorven en nu moet de moeder van Joas geld verdienen. Ze gaat dan bijvoorbeeld helpen op het land waar de tarwe groeit of ze helpt mee met druiven plukken. Maar dat werk kan ze helemaal niet meer doen! Want er groeit niks meer op het land en er hangen geen druiven meer aan de bomen. Het heeft al heel lang niet meer geregend, al drie jaar niet! En dan groeit er niks meer. En hoe zuinig Joas' moeder ook doet, het geld raakt op. En er is ook bijna geen eten meer te koop. Ze kan echt geen meel meer kopen om een brood te bakken. En ook de olie in het kruikje is bijna op. En vandaag zal Joas zijn allerlaatste boterham krijgen... 'Joas, jij blijft vandaag thuis', zegt moeder. 'Ik

ga wat takken en stukjes hout zoeken voor het vuur en dan bak ik nog één keer zo'n lekker brood voor jou'. Dan loopt ze de deur uit en al speurend op de grond loopt ze het dorp uit. Ze heeft al best wat takken verzameld, dat wordt een flink vuurtje! Maar... dat is dan wel voor het laatst! Want als er geen brood meer is, dan kun je wel sterven van de honger!

Terwijl Joas' moeder zo aan het zoeken is, hoort ze opeens iemand tegen haar praten. 'Mevrouw, heeft u wat water voor mij?' Er staat een man voor haar, ze kent hem niet. Het is een vreemdeling uit een ander land. Gelukkig is er nog wel water in Zarfath. Ze pakt een kruik en wil naar de waterput in het dorp lopen. Dan zegt de man: 'Wilt u ook een brood voor mij meebrengen, ik heb een lange reis achter de rug en ik heb erge honger.' 'Brood? Meneer, weet u wel dat het hier drie jaar niet geregend heeft? En dat er dus bijna niks meer is? Ik ben juist van plan om mijn allerlaatste broodje te bakken voor mijn zoon en voor mij! En dan... dan zullen we van de honger doodgaan.'

De man wordt niet boos. Hij zegt: 'Je hoeft niet bang te zijn. Ga maar naar huis en bak een brood. Daarna moet je dat brood aan mij geven. Daarna mag je een brood voor jou en je zoontje gaan bakken. Mijn God heeft gezegd: 'Het meel zal niet opraken. De olie zal niet opraken. Jullie zullen genoeg hebben, totdat de hongersnood voorbij is. Ik zal voor jullie zorgen'.

De vrouw loopt terug naar haar huisje en naar Joas om een brood te bakken voor de vreemdeling. Hij lijkt wel een profeet! Ze mompelt: 'Gaat die God echt voor óns zorgen? Ik hoor helemaal nog niet bij Hem? En wil Hij tóch voor mij zorgen?'

Samen met Joas bakt moeder een koek en als die klaar is, brengen ze het aan de man. Hij eet het op en zegt: 'Je hoeft niet bang te zijn. God zorgt voor jullie!' Dan rennen ze weer terug naar huis. En ze bakken nog een brood. En de volgende dag een heel groot brood. En de dag daarna weer één. En daarna...en daarna! Het meel raakt niet op! De olie raakt niet op! God geeft genoeg, ontelbaar veel!